

Marcin Wielec

Załącznik nr 3

AUTOREFERAT

**wraz z informacją o osiągnięciach dydaktycznych
i działalności popularyzującej naukę**

1. Imię i Nazwisko:

Marcin Wielec

2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe – z podaniem nazwy, miejsca i roku ich uzyskania oraz tytuł rozprawy doktorskiej.

- maj 2002 r. – ukończenie studiów na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie z wynikiem bardzo dobrym i uzyskanie tytułu magistra na kierunku „prawo” stacjonarne, na podstawie obrony pracy dyplomowej pt. *„Oskarżyciel posiłkowy w postępowaniu karnym”*, przygotowanej w Katedrze Postępowania Karnego WPIA USKW, pod kierunkiem prof. dr hab. Feliksa Prusaka.

- 15 stycznia 2008 r. – uzyskanie stopnia doktora nauk prawnych w zakresie prawa nadanego uchwałą Rady Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, na podstawie rozprawy doktorskiej pt. *„Zakaz dowodowy tajemnicy spowiedzi w postępowaniu karnym”* (promotor: prof. dr hab. Feliks Prusak, recenzenci: prof. dr hab. Edward Skrętowicz, prof. dr hab. Krzysztof Warchałowski).

3. Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych:

- od 2002 r. do 2004 r. - asystent na Wydziale Prawa Wyższej Szkoły Handlu i Prawa im. Ryszarda Łazarskiego w Warszawie oraz Pełnomocnik Dziekana Wydziału Prawa WSHiP do spraw dydaktycznych.

- od 2003 r. do 2006 r. - wykładowca i Pełnomocnik Dziekana Wydziału Prawa Wyższej Szkoły Zarządzania i Prawa w Warszawie, Prodziekan ds. Studenckich.

- od 2008 r. do 2015 r. – adiunkt w Katedrze Prawa Sądowego Wydziału Prawa i Administracji Wyższej Szkoły Menedżerskiej w Warszawie.

- od 2003 r. do 2008 r. – asystent w Katedrze Postępowania Karnego na Wydziale Prawa Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie.

- od 2008 r. do obecnie – adiunkt w Katedrze Postępowania Karnego Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie.

- od 2016 r. do obecnie – P.O. Kierownika Katedry Postępowania Karnego na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie.

- od 2017 r. do obecnie – zastępca dyrektora Instytutu Wymiaru Sprawiedliwości w Warszawie.

4. Wykazanie osiągnięcia wynikającego z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 16 marca 2003 r., o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2014 r., poz. 1852 z zm., dalej: ustawa o stopniach naukowych).

Monografia naukowa: *Wartości – analiza z perspektywy osobliwości postępowania karnego*, Lublin 2017r., Wydawnictwo Academicon, ss. 407, ISBN 9788362475285.

Wskazana powyżej monografia na podstawie przepisu art. 16 ust. 2 ustawy o stopniach naukowych, stanowi moje główne osiągnięcie naukowe po uzyskaniu stopnia naukowego doktora nauk prawnych.

Dotychczas w nauce postępowania karnego jedynie marginalnie podejmowano problematykę wartości w realiach procedury karnej. Podchodzono raczej do tej kwestii w formie podjęcia analizy jedynie wybranych pojedynczych wartości, zamiast kompleksowo spojrzeć na kwestie wartości w postępowaniu karnym. Dlatego bardzo rzadko obszar aksjologiczny postępowania karnego stanowił w ogóle przedmiot badań. Stąd wartości nie były częstym przedmiotem analiz naukowych i publikacji z zakresu postępowania karnego. Widoczny jest, zatem wyraźny deficyt wydawczy w badaniach nad wartościami w środowisku proceduralno karnym.

Tymczasem, jak się okazuje, to właśnie powiązanie problematyki wartości z postępowaniem karnym jest pierwszorzędą kwestią, bo wartości stanowią jedno z fundamentalnych zagadnień dla całościowej egzystencji postępowania karnego. W konsekwencji, wartości są – czy raczej powinny być – pierwszymi i podstawowymi, choć abstrakcyjnymi i niewidocznymi, elementami wpływającymi na całą konstrukcję postępowania karnego.

Zakres analizy wartości w postępowaniu karnym – a więc wyznaczony tytułowym zagadnieniem obszar badań – tworzą połączone ze sobą *po pierwsze* – konkretne determinanty społecznych relacji na linii wartość a jednostka, a więc takie kwestie, jak społeczne obszary definiowania i klasyfikowania wartości, przeznaczenia wartości, czy też kwestie stopnia związania jednostki wartościami, etc. oraz *po drugie* – unormowania kodeksu postępowania karnego, w których rozpoznawane będą rozwiązania procesowe nakierowane na realizację wybranych wartości. W świetle tak określonego przedmiotu tytułowego opracowania wartości jawią się jako powszechnie niekwestionowane przekonania i zasady postępowania, czy też ważne dla jednostek cele, których osiągnięcie traktowane jest jako pryncypium w każdej konfiguracji społecznej. Wartości w tym ujęciu będą także podstawą dla zbudowania poprawnych stosunków społecznych, w których prawo jest oczywiście kardynalnym elementem ich regulacji.

W takim znaczeniu, relacje społeczne właściwe dla wartości, powinny w naturalny sposób koordynować się z postępowaniem karnym. Powinno być tak chociażby dlatego, że postępowanie karne jest także istotnym fragmentem tych relacji. Z jednej strony, zauważalny jest silny stopień związania jednostki wartością, bowiem jednostka poznaje stopniowo wartości traktując je jako coś wyjątkowo korzystnego i zmierza do osiągnięcia postawy odpowiadającej konkretnej wartości. Z drugiej strony, te same jednostki naruszają te wartości popełniając przestępstwo i w efekcie poddają się pod rygorystyczny reżim prawa karnego i

postępowania karnego, dla którego wartości – rozumiane w sensie społecznego znaczenia – mogą wydawać się czasami kłopotliwym zagadnieniem. Jak bowiem pogodzić dwa skrajne obszary, tj. nieocenionych dla społeczeństwa wartości posiadających zawsze społecznie pozytywny charakter, których realizacja jest korzystna dla ogółu społeczeństwa, z władczym charakterem postępowania karnego, skupionym raczej na działaniach represyjnych, ulokowanych przy władzy publicznej, często – ale niestety – stojących w opozycji do wartości uznanych zwyczajnie w społeczeństwie.

Przyjęte założenia badawcze wpłynęły na wybór i zastosowanie metody badawczej, którą tworzą metoda dogmatyczno-prawna oraz metoda teoretyczno-prawna, a także częściowo metoda aksjologiczna. Skorzystanie z tych dwóch pierwszych metod pozwoliło na przyjęcie pewnego wzorca badawczego na podstawie którego przeanalizowano wybrane przepisy kodeksu postępowania karnego pod kątem ich interpretacji i znaczenia w połączeniu ze sposobami i postaciami realizacji wybranych wartości. Z uwagi również na to, że prawo jest szczególnym nośnikiem wartości, to naturalnym było posłużenie się metodą aksjologiczną, bowiem zasadnicza część analizy polegała na zbadaniu relacji wartości do osobliwego środowiska jakim jest postępowanie karne. Nadto analiza relacji wartości w postępowaniu karnym wymagała również pomocniczego wykorzystania metody prawno-porównawczej. Stąd niezbędne stało się wykorzystanie źródeł i literatury z zakresu nawet prawa cywilnego, prawa administracyjnego, prawa międzynarodowego i prawa Unii Europejskiej a także aksjologii, filozofii, pedagogiki, socjologii etc.

Prowadzone badania wymagały zatem analizy wieloobszarowej, bowiem z jednej strony istniała oczywista konieczność zapoznania się z takimi obszarami nauki jak filozofia, socjologia, aksjologia czy nawet właśnie pedagogika, gdzie to wartości stanowią pierwszorzędne kwestie analityczne, a następnie także koniecznością było przeanalizowanie wybranych wartości z punktu widzenia ich instytucjonalnej obudowy i ich realizowania już *stricto* na obszarze postępowania karnego.

Pozwoliło to nakreślić następującą strukturę rozdziałów w niniejszej monografii.

Rozdział pierwszy określa problematykę wartości w naukach pozaprawnych. Jest to segment typowo wprowadzający i mający na celu unaocznienie źródłowego obszaru powstania i funkcjonowania wartości, które w naukach prawnych nie mają przecież swoich pierwotnych przyczyn egzystencji.

Rozdział drugi, natomiast określa kwestię wartości z punktu widzenia już *stricto* prawnego ukazując miejsce i funkcjonowanie wartości w podstawowych obszarach prawa, takich jak prawo cywilne, prawo administracyjne, prawo konstytucyjne, prawo międzynarodowe i prawo Unii Europejskiej.

Rozdział trzeci, wprowadza w bezpośredni zakres powiązań istoty wartości ze specyfiką postępowania karnego. Zbudowany jest on w pewnym sensie na zasadzie opozycyjnego zestawienia istoty wartości do osobliwości postępowania karnego.

Rozdział czwarty, jest próbą odpowiedzi na pytanie o powody i sposoby wyboru oraz sposoby przejścia i uznania wartości z naturalnego dla nich obszaru relacji społecznych do postępowania karnego. Proces ten nowatorsko określono jako transpozycja wartości do postępowania karnego, opisując przy tym strukturę, elementy, rodzaje i skutki przeprowadzonej transpozycji wartości.

Rozdział piąty, jest już segmentem szczegółowo prezentującym wartości przetransponowane do postępowania karnego. Wartości te zaszeregowano w dwie grupy. W pierwszej grupie, tj. wartości autotelicznych znalazły się takie wartości, które posiadają pierwszorzędne znaczenie dla postępowania karnego. Są to wartości o największym znaczeniu, które są wartościami samymi w sobie i wywierają na postępowanie karne najważniejsze znaczenie z punktu widzenia specyfiki i celów postępowania karnego. Stworzono katalog tych wartości złożony z takich wartości, jak prawda, praworządność, godność, sprawiedliwość i podjęto próbę szerszej analizy ich realizacji pod kątem zaangażowania w to poszczególnych instytucji postępowania karnego.

Rozdział szósty, zawiera analizę drugiej wyodrębnionej grupy w postaci wartości prakseologicznych. Podczas procesu badawczego zauważono, że obok wartości autotelicznych funkcjonuje równolegle inna grupa wartości, którą określono jako wartości prakseologiczne. Są to wartości, które zwane są też wartościami pomocniczymi czy wartościami instrumentalnymi. Ich realizacja na bazie postępowania karnego ma za cel wsparcie wartości autotelicznych. Wszelako wartości autoteliczne są znaczące dla wypełnienia źródłowego przeznaczenia postępowania karnego, to jednak nie są one wystarczające dla pełnego osiągnięcia celów postępowania karnego. Stąd potrzebna jest dodatkowa grupa wsparcia dla tych wartości, którą tworzą wartości prakseologiczne. W rozdziale tym przedstawiono poszczególne wartości prakseologiczne, takie jak bezpieczeństwo, uczciwość, moralność, zaufanie, określając ich definicje, istotę ich wsparcia wobec wartości autotelicznych oraz – podobnie jak przy wartościach autotelicznych – ukazano instytucjonalnoprocesową obudowę potrzebną do realizacji tych wartości na obszarze postępowania karnego.

Na tle przeprowadzonych rozważań skonstruowano następujące spostrzeżenia końcowe, wyznaczające nowe perspektywy w nauce i praktyce postępowania karnego.

Po pierwsze, okazuje się, że problematyka wartości odnosi się do nieograniczonego obszaru. Funkcjonuje ona w życiu codziennym, gdzie wartości są postrzegane jako absolutne idee bądź wzorce zachowania, w stosunku do których istnieją obowiązujące nakazy ich respektowania przez społeczeństwo. Obecna jest ona również w płaszczyźnie prawnej, gdzie analiza wartości podyktowana jest rodzajem i charakterystyką określonego obszaru prawa. Wartości wynikają z natury człowieczeństwa, które od zawsze tworzyło struktury, a w nich wzajemne powiązania, zasady wzajemnego postępowania, czy różnego rodzaju hierarchie, gdzie prawu przypadała wyjątkowo ważna rola synchronizatora zachowań jednostek.

Po drugie, niewątpliwie kwestia wartości jest na wskroś problematyką społeczną. Wartości w pierwszym społeczeństwo rozpoznaje, nadaje im określoną treść i następnie pozwala, a nawet czasem wymusza ich powszechne respektowanie. Stąd już jest blisko do płaszczyzny prawnej, w której skupione są właśnie określone nakazy i zakazy zachowania się członków społeczności, m.in. poprzez prawo, wartości są realizowane, bo skądinąd przyjmuje się, że to właśnie prawo jest przecież nośnikiem rozmaitych wartości skorelowanych ze specyfiką danego obszaru prawa.

Po trzecie, pomimo wyraźnych perturbacji definicyjnych można określić istotę wartości, które w tym ujęciu jawią się jako arcyważny determinant dokonywanych ocen i norm postępowania członków społeczności i oznaczają – co podkreśla się w nauce – wszystko to, co cenne i godne pożądanía, a co stanowi cel dążeń ludzkich, co uważane jest za

ważne oraz sprzyjające i w takiż sposób urzeczywistniane. To przykładowe ujęcie wartości dokładnie w takim samym brzmieniu i znaczeniu można przenieść na grunt postępowania karnego. Wykazano bowiem, że wartości przeniesione do postępowania karnego mogą, a nawet powinny być główną determinantą konstrukcji modelu postępowania karnego. W tym ujęciu wartości mają za zadanie wpływać na jego kształt i przebieg, oraz wyznaczać ściśle i nieprzekraczalne granice dla podejmowanych działań w postępowaniu karnym. Wartości zatem na gruncie postępowania karnego będą tymi ponadczasowymi i powszechnymi wzorcami postaw i zachowań, których realizacji powinno się wymagać chociażby od tych najważniejszych decyzyjnie uczestników postępowania karnego.

Po czwarte, można stwierdzić, że ranga wartości może być niestety zmienna, w tym sensie, że zależy ona od dynamiki zmian społecznych czy historycznych. Prace badawcze wykazały, że pewne wartości w społeczeństwie będą na tę chwilę szanowane i realizowane, co nie oznacza, że będzie tak na zawsze. Niektóre wartości, pod wpływem ewolucji postaw społecznych, po prostu mogą już nie być aż tak hołubione lub w ogóle już nie będą wartościami dla danego społeczeństwa. Ma to niewątpliwie wpływ na prawodawstwo, czego przykładem jest właśnie Kodeks postępowania karnego, którego nowelizacje niejednokrotnie były stymulowane właśnie wydarzeniami historycznymi, specyfiką czasów oraz zmianą postaw społecznych w kontekście rozumienia i propagowania wartości. Odchodzi się wówczas od naturalnego rozumienia wartości, poprzez wykształcenie osobliwego zdefiniowania wartości, często stojącego w opozycji do ich naturalnego charakteru.

Po piąte, wykazano, że wartości – z uwagi na swój naturalny uniwersalizm, (powszechność), a przede wszystkim wysoką rangę społeczną oraz ich ponadczasowe przesłanie – tworzą wyjątkowo ważny element życia społecznego w tym także funkcjonowania prawa. Kwestia rozpoznania i realizacji wartości – w często przecież diametralnie różnych obszarach prawa – nie budzi zasadniczych kontrowersji i jest potrzebna. Natomiast różnica sprowadza się do innego sposobu realizacji czy wzajemnych powiązań wybranych wartości na określonym odcinku i rodzaju regulacji prawnych. Przeto różnego rodzaju przejawy funkcjonowania wartości zaobserwować można zarówno w prawie publicznym, np. prawie konstytucyjnym, prawie administracyjnym, prawie międzynarodowym i Unii Europejskiej, jak i w prawie prywatnym, np. w prawie cywilnym. Spełniają one tam rolę wynikającą z ich naturalnego przeznaczenia jako społecznie poważane idee, zgodnie z którymi główny konstruktor obowiązującego prawa powinien się liczyć i – spełniając ekspektatywę efektywności obowiązywania tego prawa – powinien próbować zaabsorbować te idee do systemu w zależności od rodzaju prawa. Stąd realizacja wartości musi zakładać koherencję ze specyfiką tych wskazanych obszarów prawa. Dlatego nie można skonstruować wniosku, jakoby wartości w poszczególnych obszarach prawa absorbowane są jednakowo, ponieważ niejednakowe znaczeniowo i konstrukcyjnie są te obszary. Oczywiście jest widoczna różnica pomiędzy przeznaczeniem, czy to prawa administracyjnego, prawa karnego, czy to prawa cywilnego. Z pewnością ranga i znaczenie wartości rośnie w tych rodzajach prawa, które przynależne są do prawa publicznego, ponieważ zwłaszcza tam ich funkcjonowanie jest nader potrzebne z uwagi na szeroko rozumiany element autorytaryzmu władzy publicznej. Wartości spełniają tam rolę nieokreślonych, aczkolwiek niekwestionowanych autorytetów, których istnienia nikt nie podważa, a bez których stanowione w tych sektorach prawo mogłoby być nieefektywne, bo

pozbawione społecznej akceptacji ze strony jednostki, i w efekcie byłoby to prawo po prostu niesprawiedliwe.

Po szóste, ustalenie obecności wartości w postępowaniu karnym, ale także i w innych obszarach prawa, wyzwoliło konieczność ustalenia ich drogi z macierzystego dla nich obszaru relacji społecznych do postępowania karnego jako jednego z obszarów regulujących na swój sposób fragment tych relacji społecznych. W efekcie prowadzonych analiz zauważono, że wartości powstały wpierw na bazie społecznych relacji i wewnętrznych tam oddziaływań, zaś w miarę ich rozbudowywania oraz stopniowej ewolucji społecznego poznawania znaczenia prawa i krystalizowania postępowania karnego wartości znane z układów społecznych, powoli były absorbowane na grunt m.in. proceduralno-karny. Tym samym ustalono, że wartości podlegają procesowi tzw. transpozycji wartości, czyli procesowi wyboru i przetransponowania tych wartości z układów społecznych do obszaru tego rodzaju postępowania. W powyższym kontekście zaznaczenia jednak wymaga, że ta transpozycja dotyczy nie wszystkich wartości znanych w układach społecznych. Na obszarze postępowania karnego rozpoznawane i realizowane są w pełni tylko te wartości, które swoją specyfiką odpowiadają równolegle specyfice postępowania karnego. Transpozycja wartości do postępowania karnego zakłada dwa ważne elementy. Pierwszy element – to właściwość osobowa, tzn. w ogóle respektowanie przez jednostkę wartości. Oznacza to, że którakolwiek osoba zaangażowana w postępowaniu karnym bez względu na pozycję i funkcję, jaką ona prezentuje w tym obszarze, musi posiadać w sobie wewnętrzne przekonanie do respektowania tych, a nie innych wartości. Jednostka wynosi to poprzez doświadczenie przebywania w społeczeństwie, poprzez wychowanie i wykształcenie, etc. Drugi element to określone instytucje proceduralno-karne mające za cel realizację wartości. Są to już konkretne przepisy procedury karnej określające indywidualne instytucje, w których funkcjonowaniu można dostrzec realizację wartości.

Po siódme, ostatecznie zatem dokonano wyróżnienia wartości odpowiadających specyfice postępowania karnego i zaszeregowano wartości w dwie grupy: na wartości autoteliczne i wartości prakseologiczne. Niewątpliwie podział ten – w pewnym sensie – odwołuje się do istoty skali wartości zaprezentowanej w aksjologicznej teorii Milтона Rokeacha, który określił wartości autoteliczne nazywając je wartościami ostatecznymi (absolutnymi) oraz wartości prakseologiczne (instrumentalne) jako zasadniczo przydatne do osiągnięcia wartości autotelicznych. W powyższym sensie autoteliczność wartości – zamykając się w generalnym postulatcie ich niekwestionowanego poszanowania – ma prowadzić, w zależności od obszaru ich funkcjonowania, do osiągnięcia zasadniczych celów przynależnych danemu obszarowi. W przypadku postępowania karnego zrealizowanie wartości autotelicznych to wręcz konieczność, bo celem postępowania karnego jest m.in. wypracowanie na podstawie przeprowadzonych czynności w poszczególnych jego etapach, po ustaleniu prawdziwego przebiegu zdarzenia, orzeczenia o odpowiedzialności karnej, a to wiąże się z prawidłowym zastosowaniem norm prawa karnego materialnego. Stąd rola wartości autotelicznych jest *in gremio* niepodważalna. Z uwagi na specyfikę postępowania karnego zrealizowanie wartości autotelicznych na tym obszarze jest celem samym w sobie. Wartości autoteliczne stanowią podstawy postępowania karnego tworząc swoistą ponadczasową konstelację przeznaczoną do ochrony pozycji jednostki przed wszelkiego rodzaju ewentualnymi nadużyciami ze strony innych – zwłaszcza tych silniejszych –

uczestników postępowania karnego. Mają one jeszcze jedną rolę, mianowicie, ich prawidłowa realizacja staje się uzasadnieniem dla ostatecznego wypracowania prawidłowego orzeczenia w postępowaniu karnym. Natomiast nie można z pola widzenia tracić tego, że grupa wartości autotelicznych jest wspierana przez wartości prakseologiczne. Wartości prakseologiczne są rozpoznane w postępowaniu karnym w celu realizacji wartości autotelicznych. Są to wartości, których przeznaczeniem jest pomoc w osiąganiu zasadniczych celów w zależności od obszaru działania jednostki. Na podstawie podjętej już analizy można wnioskować, że sprawiedliwości, prawdy, etc. nie osiągnie się bez wpierw osiągnięcia moralności, uczciwości czy bezpieczeństwa. Dlatego zrealizowanie wartości autotelicznych wspartych wartościami prakseologicznymi gwarantuje osiągnięcie głównych celów w postępowaniu karnym, bowiem, orzeczenie o odpowiedzialności karnej będzie prawidłowe, jeżeli tylko będzie oparte o poszanowanie godności ludzkiej, osiągnięcie sprawiedliwości, poznanie prawdy i działanie praworządne organów postępowania karnego, a dokonywać się to będzie poprzez osiągnięcie uczciwości, moralności, etc.

Po ósme, można ostatecznie zawniekskować, że analizowane tu wartości, a dokładnie ich ekspozytura i realizacja głównie w przepisach postępowania karnego, decydują w ogóle o jakości postępowania karnego. Im bardziej będzie model tego rodzaju postępowania konstruowany w oparciu o uniwersalne wartości, które znowu będą rozumiane i definiowane zgodnie z ich naturalnym przeznaczeniem, to tym bardziej postępowanie karne będzie prawnie i społecznie zrozumiałe i potrzebne.

Generalnym wnioskiem płynącym z dokonanych obserwacji jest to, że właśnie wartości rozumiane standardowo i naturalnie, m.in. jako cenne i godne realizacji idee stanowiące przedmiot szczególnej troski ze strony jednostek, czy też jako idee stanowiące ważny cel dążeń jednostek, powinny wskazywać kierunek modelowego prowadzenia postępowania karnego. To na tym obszarze następuje ustalenie zakresu odpowiedzialności karnej, które powinno odpowiadać wartościom właściwym dla postępowania karnego. Nadto postępowanie karne, posiadając swoje osobliwości, przeznaczenie i niebagatelne skutki dla jednostki, potrzebuje tych właśnie konkretnych ponadczasowych wartości gwarantujących w pewnym sensie prawidłową jego konstrukcję i funkcjonowanie. Niewątpliwie wartości, a dokładnie możliwości ich realizacji i ich osiągnięcie na obszarze postępowania karnego powinny w pierwszej kolejności wyznaczać i kształtować u ustawodawcy konkretny model postępowania karnego.

Stąd wkładem w rozwój nauki postępowania karnego jest właśnie dotychczas nie prowadzona w ogóle kompleksowa analiza wartości w tym specyficznym postępowaniu, która wyłoniła nieznane jak dotąd w nauce postępowania karnego rezultaty. Wykazano bowiem jaki był wpływ wartości na wykreowanie na przestrzeni czasu takich, a nie innych postaci postępowania karnego w Polsce, ukazano powody ewolucji na przestrzeni czasu rozumienia wartości i ewolucji ich wpływu na model postępowania karnego, wskazano również charakterystyczny dla postępowania karnego konflikt pomiędzy wartościami a przeznaczeniem postępowania karnego, przedstawiono w ogóle jakie wartości można rozpoznać w tego rodzaju specyficznym postępowaniu, oceniono możliwości zrealizowania i osiągnięcia tych pewnych wartości w postępowaniu karnym, przedstawiono znaczenie instytucjonalnej płaszczyzny postępowania karnego potrzebnej do realizacji tych wartości, w końcu określono miejsce i rolę wartości w postępowaniu karnym, czy też przedstawiono

sposoby i powody przejścia i uznania tych wartości z relacji społecznych do wyjątkowo autorytarnej mechaniki postępowania karnego etc.

Monografia pt. *Wartości – analiza z perspektywy osobliwości postępowania karnego*, **zawiera zatem rozważania i wnioski, które stanowią główny autorski wkład w rozwój nauki postępowania karnego.** Wnioski z przedstawionej analizy są wielowymiarowe, lecz jeden jest najważniejszy, zarówno pod względem teorii, jak i praktyki postępowania karnego. Chodzi o to, że badanie relacji wartości do postępowania karnego wykazało, jak bardzo potrzebna jest głęboka analiza i prawidłowe rozumienie tych wartości zarówno dla teoretyków jak i praktyków postępowania karnego. Nadto, potrzebne jest to także dla ustawodawcy jako głównego kreatora modelu postępowania karnego. Okazało się bowiem, że prawidłowe skonstruowanie modelu postępowania karnego, a następnie jego prawidłowe funkcjonowanie, zależy właśnie od właściwego rozpoznania i zapewnienia realnych możliwości zrealizowania tych wartości, które są charakterystyczne dla obszaru proceduralno karnego.

5. Omówienie pozostałych osiągnięć naukowo badawczych.

Pozostałe osiągnięcia naukowo badawcze zostaną omówione zgodnie z systematyką wynikającą z:

A). § 4 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r., w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz.U. Nr 196 poz. 1165, dalej: rozporządzenie):

- § 4 pkt. 1 rozporządzenia – autorstwo lub współautorstwo monografii, publikacji naukowych w czasopismach międzynarodowych lub krajowych innych niż znajdujące się w bazach lub na liście, o której mowa w § 3 rozporządzenia, dla danego obszaru wiedzy.

Kompleksowy wykaz w/w publikacji znajduje się w załączniku nr 4 do niniejszego wniosku.

Publikacje dotyczą problemów badawczych szeroko rozumianego postępowania karnego oraz kwestii wzajemnych relacji i powiązań postępowania karnego z innymi obszarami prawa, jak prawo karne skarbowe, prawo i postępowanie dyscyplinarne, prawo organów ochrony prawnej, prawo administracyjne, czy też aksjologia i filozofia postępowania karnego.

Zagadnienia i problemy poruszane w książkach, rozdziałach monografii naukowych oraz artykułach naukowych, można zaszeregować w trzech segmentach jednocześnie odzwierciedlających trzy zasadnicze obszary moich zainteresowań badawczo- naukowych. Warto również zaznaczyć, że wskazane poniżej publikacje podlegały zawsze recenzowaniu.

1) Segment pierwszy – najważniejsze publikacje będące efektem analiz badawczych odnoszących się wprost do obszaru postępowania karnego.

1.1) Książki

Wśród publikacji książkowych jest autorska pozycja pt. *„Zakaz dowodowy tajemnicy spowiedzi w postępowaniu karnym”*, Warszawa 2012 r., ss. 383.

Następną monografią jest współautorstwo książki pt. *„Procedura karna – przewodnik programowo dydaktyczny”*, Warszawa 2011r., ss. 255 (autorzy: Feliks Prusak, Marcin Wielec, Ewa Płocha, Nikodem Muszyński, Maria Górską). Jest to książka autorstwa ówczesnych pracowników Katedry Postępowania Karnego WPiA UKSW, która ma przeznaczenie dydaktyczne i jest pomocna przy nauczaniu przedmiotów wykładanych w ramach Katedry Postępowania Karnego.

Kolejną monografią, jest współautorstwo w książce pt. *„Karno-Procesowe Miscellanea Dydaktyczne”*, Warszawa 2013 r., ss. 83 (autorzy: Feliks Prusak, Marcin Wielec, Nikodem Muszyński, Maria Górską, Ewa Płocha). Ta publikacja natomiast miała na celu przedstawienie studentom oraz praktykom prawa różnego rodzaju wyliczeń i klasyfikacji w materii postępowania karnego, prawa karnego skarbowego, organów ochrony prawnej etc.

1.2) Recenzowane rozdziały w monografiach oraz recenzowane artykuły naukowe (wg. roku wydania)

W glosie do orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 15 lipca 2010 r. sygn. III KK 325/09, opublikowanej w „Przeglądzie Sądowym” Zeszyt 4/2011, s. 139–143 przedstawiono kontrowersje odnośnie do wyznaczenia terminu wniesienia kasacji w postępowaniu karnym przed Sądem Najwyższym.

W glosie do postanowienia Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu, II Wydział Karny - II A Kzw 417 / 08, opublikowanej w „Studiach Prawniczych i Administracyjnych” Wyższej Szkoły Menedżerskiej Tom 1 Zeszyt 3/2012, s. 67–71, przedstawiono kwestie odnoszące się do ustawowych wymagań, co do terminu orzeczenia o przedterminowym zwolnieniu skazanego z odbywania reszty kary pozbawienia wolności.

W artykule naukowym pt. *Naruszenie zakazu dowodowego tajemnicy spowiedzi w prawie karnym (materialnym i proceduralnym)* w „Przeglądzie Prawa Wyznaniowego” Tom 4/2012r., s. 111–125 przedstawiono funkcjonowanie tajemnicy spowiedzi w konwencji jej skutków naruszenia w prawie karnym proceduralnym jak i prawie karnym materialnym.

Natomiast w rozdziale pt. *Arogancja sądów a realizacja praw procesowych przez strony postępowania sądowego* w monografii pt. *Problemy z sądową ochroną praw człowieka*, pod red. R. Sztychmiller, J. Krzywkowska Tom 2, Olsztyn 2012, s. 79 – 99, przedstawiono analizę pozycji sądu w postępowaniu karnym zauważając, że jest ona bardzo mocno nadrzędna w porównaniu do słabszych organizacyjnie podmiotów jak m.in. podejrzany czy oskarżony.

Efektom prawno-porównawczego badania pozycji obrońcy w prawie polskim i ukraińskim stał się rozdział pt. *Komparatystyczne ujęcie pozycji obrońcy na tle wybranych unormowań polskiego i ukraińskiego kodeksu postępowania karnego*, w monografii pt. *Prawo ukraińskie*, pod red. M. Bartnik, M. Bielecki, J. Nikolajew,, Lublin 2013, s. 273–243.

Podobnie problematyka obrońcy, a ściślej zagwarantowania jego udziału w postępowaniu w sprawach o wykroczenia znalazła swoje odbicie w rozdziale pt. *Konieczność zagwarantowania uprawnień obrońcy na etapie prowadzenia czynności wyjaśniających w sprawach o wykroczenia*, w monografii pt. *Współczesne problemy wykroczeń*, pod red. I. Nowicka, A. Sadło-Nowak, Szczepań 2013, s. 79–90.

Przedmiotem analizy była również możliwość wyznaczenia granicy oceny dowodów przy zastosowaniu środka zapobiegawczego. W efekcie powstał rozdział pt. *Granice oceny dowodów przy zastosowaniu środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania w postępowaniu karnym*, w monografii pt. *Dowodzenie w procesach karnych*, pod red. J. Kasprzak, J. Krzywkowska, J. Sztymmler, Olsztyn 2014, s. 23–41.

Zagadnienia filozoficzno-prawne w obszarze postępowania karnego zostały natomiast poruszone w opracowaniu pt. *Pomiędzy sprawiedliwością a interesami w postępowaniu karnym* w publikacji pt. *Prawa człowieka fundamentem Europy wartości*, pod red. C.T. Szyjko, Warszawa 2014, s. 124–135.

Analiza funkcjonowania instytucji świadka koronnego i świadka anonimowego, znalazła się w rozdziale pt. *Niebezpieczeństwa i korzyści w dowodzeniu z wykorzystaniem zeznań świadka koronnego i anonimowego w polskim procesie karnym* w publikacji pt. *Prawa człowieka fundamentem Europy wartości*, pod red. C.T. Szyjko, Warszawa 2014, s. 165–174.

Kwestie filozoficzno-aksjologiczne postępowania karnego były przedmiotem analizy, lecz tym razem w opracowaniu pt. *Paradygmat demokratycznego państwa prawa i jego refleks w prawodawstwie karnym* w monografii zbiorowej autorstwa M. Konarski, M. Wielec, M. Woch pt. *Prawa człowieka w państwie*, Warszawa 2014, s. 49–77.

Badano również instytucje współpracy międzynarodowej w obszarze postępowania karnego. Stąd powstała analiza naukowa pt. *Instytucje współpracy prawnej w sprawach karnych w państwach Unii Europejskiej na przykładzie polskiego listu żelaznego*, w monografii pt. *Polskie prawo w procesie integracji europejskiej – dekada doświadczeń*, pod red. C.T. Szyjko, Tom I, Warszawa 2014, s. 47–65.

Efektom nowego podejścia do tzw. tajemnic w postępowaniu karnym była analiza, która wprowadzała propozycję nowej klasyfikacji tych tajemnic, co zawarto w artykule naukowym pt. *Tajemnice w postępowaniu karnym*, „Monitor Prawniczy” CH. BECK, Zeszyt Nr 9/2014, s. 487–495.

Natomiast w rozdziale pt. *Spowiedź osób tymczasowo aresztowanych jako wyraz realizacji zasady wolności sumienia i religii versus unormowania k.p.k i k.k.w.* w monografii *Wolność sumienia i religii osób pozbawionych wolności. Aspekty prawne i praktyczne*, pod red. J. Nikołajew, K. Walczuk, Warszawa 2016, s. 315–327, przedstawiono zagadnienie tajemnicy spowiedzi, lecz na obszarze regulacji prawa karnego wykonawczego w opozycji do regulacji karno-procesowej.

Przedmiotem rozważań był również mechanizm inwigilacji, co było ważne z uwagi na nowe prawodawstwo proceduralno karne, które miało obowiązywać w tym zakresie. Przeanalizowano to w pozycji pt. *Inwigilacja w postępowaniu karnym - próba określenia istoty sporu w perspektywie nowego modelu kontroli operacyjnej na podstawie znowelizowanej Ustawy o Policji*, w monografii pt. *Instytucje kontroli i nadzoru w działaniach organów władzy publicznej w Polsce*, pod red. A. Gołębiowska, M. Woch, Warszawa 2016, s. 173–133.

Interesujące również okazało się badanie kwestii powiązania pewnych standardów znanych wprost z prawa cywilnego ze specyfiką postępowania karnego. Do analizy tych zagadnień doszło w rozdziale pt. *Symptomy funkcjonowania cywilistycznego nakazu pacta sunt servanda w obszarze postępowania karnego* zawartym w monografii pt. *Pacta sunt servanda - nierealny projekt czy gwarancja ładu społecznego i prawnego*, pod red. E. Kozerska, P. Sadowski, A. Szymański, Kraków 2015, s. 137–155.

W systemie prawnym niektórym organom administracyjnym ustawodawca nadaje pewne uprawnienia wręcz oskarżycielskie, a więc właściwe tylko i wyłącznie zasadniczym uczestnikom postępowania karnego. Dlatego rozważania te podjęto w rozdziale pt. *Oskarżenie publiczne w postępowaniu karnym jako kompetencja organu administracji publicznej* w monografii pt. *Ramy prawne funkcjonowania administracji publicznej w Polsce*, red. M. Woch, R. Grzeszczak, M. Tużnik, Warszawa 2015, s. 161–177.

W publikacji współautorskiej (M. Wielec, R. Szymczykiewicz) poddano natomiast interpretacji przepisy odnoszące się natomiast do obowiązku naprawienia szkody. Stąd powstał artykuł naukowy pt. *Prawnokarne ujęcie obowiązku naprawienia szkody* w monografii pt. *Problemy prawa polskiego i obcego w ujęciu historycznym, praktycznym i teoretycznym*, Część 5, pod red. B. Bieńkowska, D. Szafrąński, Warszawa 2015, s. 283–291.

Tzw. nowela lipcowa z 2015 r., kodeksu postępowania karnego, dawała większe możliwości dowodowe angażując w ich zbieranie również nie znane ja dotąd w procedurze karnej podmioty. Ich analiza nastąpiła w publikacji pt. *Możliwość zaangażowania detektywa wedle znowelizowanego modelu kodeksu postępowania karnego*, „Państwo Prawo Bezpieczeństwo” Tom III/2017, s. 113–129.

Natomiast w artykule pt. *Osamotnienie i samotność człowieka jako jeden z komponentów polityki karnej państwa*, zamieszczonym w publikacji pt. *Filozoficznoprawne okoliczności osamotnienia człowieka w XXI wieku*, pod red. M. Woch, T. Jędrzejczyk, K. Karaskiewicz, Warszawa 2017, s. 151–161, nakreślono powiązania i skutki represji karnej w postaci izolacji z naturalnym społecznym charakterem człowieka.

1.3) Recenzowane rozdziały w monografiach oraz artykuły naukowe w języku angielskim

Dorobek wnioskodawcy tworzą również publikacje naukowe (rozdziały w monografiach naukowych) wydane w języku angielskim w Polsce i zagranicą.

Wśród nich w obszarze *stricto* problematyki postępowania karnego odnotować należy następujące pozycje:

- *The distinction of military courts in Poland as a basis of fair administration of justice in criminal proceedings in member states of NATO*, (w:) *The Law and Security Challenges - Europe after the NATO and EU Enlargements*, ed. C.T. Szyjko, Warszawa 2014, s. 115–125.

- *Institutions for legal cooperation in criminal cases in EU memberstate countries on the example of the Polish safe conduct document*, (w:) *The Law and Security Challenges - Europe after the NATO and EU Enlargements*, ed. C.T. Szyjko, Warszawa 2014, s. 31 – 48.

- *Expungement of criminal recort - recognition of its significane as a guarantee of human rights in the European Union* (w:) *The Law and Security Challenges - Europe after the NATO and EU Enlargements*, ed. C.T. Szyjko, Warszawa 2014, s. 193–211.

- *Respecting the confidentiality of confession in Polish legal order as an expression of respect for guarantee of freedom of thought conscience and religion functioning in European Union*, (w:) *Silence of Justice – Human Rights: The platform of Fundamental European Values*, ed. C.T. Szyjko, Warszawa – Ryga – Paryż 2015, s. 79–88.

- *Abduction in the perspective of public and private benefits and motives of the perpetrators*, (współautorstwo: M. Wielec, E. Płocha – swój wkład oceniam na 50 %) (w:) *Silence of Justice – Human Rights: The platform of Fundamental European Values*, ed. C.T. Szyjko, Warszawa – Ryga – Paryż 2015, s. 117–128.

- *A new approach to protection and assistance for victims and witnesses in view of the globalization of criminal procedur*, (w:) *Security and Globalization in the Context of European Integration. Legal aspects*, ed. P. Sobczyk, Hamburg 2017, s. 147–157.

- *Coincidence of Criminal and Disciplinary Proceedings in the Context of the Provisions of the Law on Higher Education* (w:) *Białostockie Studia Prawnicze* 2017 vol. 22 nr 1, s. 111

2. Segment drugi – najważniejsze publikacje będące efektem analiz badawczych odnoszących się do relacji pomiędzy postępowaniem karnym a prawem i postępowaniem dyscyplinarnym.

2.1) Książki

Uczestnictwo w projekcie wydawniczym dotyczącym kompleksowego stworzenia komentarza do ustawy – prawo o szkolnictwie wyższym, komentarz do części przepisów o odpowiedzialności dyscyplinarnej studentów w pozycji pt. *Prawo o szkolnictwie wyższym po nowelizacji. Komentarz praktyczny*, pod red. M. Czuryk, M. Karpiuk, J. Kostrubiec, Warszawa 2015, s. 288–293.

2.2) Rozdziały w monografiach / Artykuły naukowe

W rozdziale pt. *Mankamenty organizacyjne i powiązania proceduralno karne odpowiedzialności dyscyplinarnej funkcjonariuszy służby celnej*, w publikacji pt. *Z zagadnień nadzoru i kontroli organów władzy publicznej w Polsce*, pod red. M. Woch, M. Konarski, Tom III, Warszawa 2013, s. 57–81, przedstawiono kontrowersje wokół prawa i postępowania dyscyplinarnego w służbie celnej.

Powiązanie odpowiedzialności dyscyplinarnej z odpowiedzialnością wykroczeniową znalazło odzwierciedlenie w rozdziale pt. *Stopień relacji pomiędzy odpowiedzialnością dyscyplinarną a odpowiedzialnością wykroczeniową* w monografii pt. *Współczesne problemy wykroczeń. Materialnoprawna i procesowa problematyka wykroczeń*, pod red. I. Nowicka, A. Sadło-Nowak, Szcztyno 2016, s. 109–123.

Przedmiotem analizy była również kwestia równoległego prowadzenia postępowania karnego i postępowania dyscyplinarnego według ustawy – prawo o szkolnictwie wyższym. Stąd powstał artykuł naukowy pt. *Koincydencja postępowania karnego i dyscyplinarnego w kontekście przepisów ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym*, „Białostockie Studia Prawnicze” Tom 22, Zeszyt 1/2017, s. 111–124.

3) Segment trzeci – najważniejsze publikacje będące efektem analiz odnoszących się do wzajemnych powiązań pomiędzy postępowaniem karnym a innymi obszarami prawa jak relacje pomiędzy postępowaniem karnym a prawem administracyjnym, prawem rodzinnym etc. lub w ogóle dotyczące odrębnych od postępowania karnego obszarów prawa jak prawo konstytucyjne, prawo administracyjne, prawo organów ochrony prawnej, prawa człowieka, czy prawo rodzinne etc.

3.1) Książki

Współautorstwo książki pt. *Organizacja Niesądowej Ochrony Prawnej*, Warszawa 2013, ss. 254 (autorzy: Feliks Prusak, Marcin Wielec), w której przedstawiono autorską propozycję klasyfikacji, pozycji i kompetencji organów ochrony prawnej funkcjonujących w systemie prawnym.

Współautorstwo oraz redakcja pracy zbiorowej pt. *Prawa człowieka w państwie*, Warszawa 2014, ss. 188 (autorzy / redakcja: Marcin Konarski, Marek Woch, Marcin Wielec), w której zawarto kilkanaście analiz prawnych różnych autorów poruszających problematykę szeroko rozumianej ochrony praw człowieka.

Następną publikacją książkową jest publikacja współautorska w pracy zbiorowej autorów: G. Jędrejek, M. Wielec, J. Bucińska, H. Ciepla, A. Kawalko, K. Piasecki, A. Prusinowska-Marek, J. Słyk, P. Suski, E. Szczepanowska, M. Wilczek-Karczewska pt. *Prawo rodzinne – Prawo nieletnich* (część autorska: s. 1265 – 1319), Warszawa 2015, ss. 1392. Publikacja ta doczekała się również wydania drugiego tj.: G. Jędrejek, M. Wielec, J. Bucińska, H. Ciepla, A. Kawalko, K. Piasecki, A. Prusinowska-Marek, J. Słyk, P. Suski, E. Szczepanowska, M. Wilczek-Karczewska, *Prawo rodzinne – Prawo nieletnich* (część autorska: s. 1548–1603), Warszawa 2017, ss. 1678. W publikacji tej przeanalizowałem i przedstawiłem model i założenia oraz specyfikę i wymiar praktyczny prawa nieletnich.

Kolejną publikacją jest współautorstwo książki pt. *Leksykon tajemnic*, Warszawa 2016, gdzie byłem autorem definicji słownikowych następujących tajemnic prawniczych funkcjonujących w obecnym porządku prawnym jak: tajemnica spowiedzi, tajemnica sędziowska, tajemnica komisji śledczej, tajemnica postępowania przygotowawczego, tajemnica sali narad nad orzeczeniem, tajemnica sędziego Sądu Najwyższego.

3.2) Rozdziały w monografiach i artykuły naukowe

Wśród innych analiz znajduje się artykuł naukowy (współautor Roland Szymczykiwicz) pt. *Wielopłaszczyznowe skutki orzeczenia o ubezwłasnowolnieniu*, „Studia Prawnicze i Administracyjne”, Tom 1/2010, s. 123–135.

Kwestie problemowe dotyczące szerokich kompetencji organu prokuratorskiego zostały zawarte w *Udział prokuratora w postępowaniu administracyjnym jako wyraz ochrony praworządności* w publikacji pt. *Z zagadnień nadzoru i kontroli organów władzy publicznej w Polsce*, red. M. Konarski, M. Woch, Tom IV, Warszawa 2011, s. 43–61.

Specyfika prawa karnego skarbowego została przedstawiona natomiast w artykule pt. *Segmentowy model prawa karnego skarbowego* w „Przeglądzie Żandarmerii”, Tom 1 Zeszyt 12/2011, s. 24–28.

Tematyka *stricte* proceduralno-administracyjna jest także przedmiotem publikacji pt. *Dylemat wyboru właściwego środka zaskarżenia w zainicjowaniu sądowej kontroli działania*

administracji publicznej” w publikacji pt. *Z zagadnień nadzoru i kontroli organów władzy publicznej w Polsce*, red. M. Konarski, M. Woch, Tom II, Warszawa 2013, s. 141–159.

Analiza pozycji prawnej Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia została dokonana natomiast w rozdziale pt. *Potrzeba wprowadzenia parlamentarnej kontroli działania Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia*, w książce pt. *Opieka zdrowotna w systemie władzy publicznej w Polsce*, pod red. M. Woch, Warszawa 2013, s. 165–183.

Kwestie konstytucyjne są natomiast główną osią analizy pt. *Próba oceny Konstytucji RP z 1997r., na przykładzie możliwości zwołania Rady Bezpieczeństwa Narodowego w czasie wakatu na urzędzie Prezydenta RP*, w publikacji pt. *Idąc na cały świat, Księga Pamiątkowa ku czci Bp. A. Dydycza*, red. E. Jamroch, Biblioteka Drohiczyńska XVII, Drohiczyn 2013, s. 439–455.

Powiązania proceduralno-karne z ustawą o Sejmowej Komisji Śledczej stały się natomiast przedmiotem rozważań w artykule naukowym pt. *Realizacja zasady obiektywizmu w pracach parlamentarnej komisji śledczej*, „*Studia Prawnicze i Administracyjne*”, Tom 2, Zeszyt 4/2012, s. 243–257.

Kwestie procesowe jak i normatywna postać przestępstwa porwań dla okupu stały się przedmiotem badania, którego wyniki zostały ujawnione w artykule naukowym pt. *Porwania dla okupu w kontekście motywacji działania porywaczy*, „*Przegląd Żandarmerii*”, Tom 3 Zeszyt 14/2011, s. 16–20.

Uprawnienia organów administracji publicznej w obszarze ruchu drogowego zostały poddane analizie z punktu widzenia ich ilości, jakości i potrzeby. Końcowe ustalenia przedstawione zostały w rozdziale pt. *Konglomerat uprawnień organów administracji publicznej związanych z realizacją kontroli ruchu drogowego* w monografii pt. *Ruch drogowy – ochrona danych osobowych, kontrola, prawnokarne następstwa*, pod red. w monografii autorów A. Mezglewski, A. Tunia, M. Skwarzyński, Lublin 2015, s. 105–123.

Prawno-porównawcza analiza zasady prawdy pomiędzy postępowaniem karnym a postępowaniem administracyjnym znalazła swoje odbicie w rozdziale pt. *Zasada prawdy w postępowaniu karnym i administracyjnym* w *Prace studialne Warszawskiego Seminarium Aksjologii Administracji. Nowe zjawiska w administracji publicznej*, pod red. Z. Cieślak, A. Kosieradzka-Federczyk, Tom 4, Warszawa 2015, s. 241–263.

Wpływ rozstrzygnięć administracyjnych na postępowanie karne był natomiast przedmiotem analizy w pozycji pt. *Rozstrzygnięcia administracyjne w realiach proceduralno – karnych* w publikacji pt. *Z zagadnień nadzoru i kontroli organów władzy publicznej w Polsce*, pod red. M. Woch, M. Konarski, Tom V, Warszawa 2015, s. 131–147.

Interesujące również jest wykorzystywanie procesu karnego w sprawach rozwodowych. Dlatego poczynione obserwacje pozwoliły na skonstruowanie analizy mającej ustalenia w rozdziale pt. *Powiązania proceduralno karne spraw rozwodowych*, w publikacji pt. *Prawa i obowiązki członków rodziny*, pod red. M. Gołowkin-Hudała, A. Wilk, P. Sobczyk, Tom I, Opole 2017r. s. 64–76.

- § 4 pkt. 6 rozporządzenia – kierowanie międzynarodowymi lub krajowymi projektami badawczymi lub udział w takich projektach.

1) Uczestniczyłem jako realizator projektu badawczo rozwojowego realizowanego na rzecz bezpieczeństwa i obronności państwa pt. *Model regulacji jawności i jej ograniczeń w demokratycznym państwie prawnym* – współfinansowanego ze środków Narodowego Centrum Badań i Rozwoju (kierownik główny projektu prof. UKSW dr hab. Grażyna Szpor – Projekt nr O ROB 0075 002, który zrealizowało konsorcjum Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego, Uniwersytet Wrocławski, Naukowe Centrum Prawno-Informatyczne i Wydawnictwo C.H.Beck - Zadanie 1.03. „Analiza polskiej regulacji ograniczeń jawności oraz powiązanych z nimi aktów prawa europejskiego i międzynarodowego”).

Mój wkład badawczy w niniejsze badanie został udokumentowany trzema analizami naukowymi:

- artykuł naukowy pt. *Tajemnice w postępowaniu karnym* „Monitor Prawniczy” CH. BECK Zeszyt 9/2014, s. 487–495.

- artykuł naukowy pt. *Zakaz dowodowy tajemnicy spowiedzi na tle wybranych tajemnic w polskim porządku prawnym*, „Monitor Prawniczy” CH BECK Zeszyt 23/2015, s. 1282–1285.

- definicje słownikowe następujących tajemnic funkcjonujących w obecnym porządku prawnym: *tajemnica spowiedzi, tajemnica sędziowska, tajemnica komisji śledczej, tajemnica postępowania przygotowawczego, tajemnica sali narad nad orzeczeniem, tajemnica sędziego Sądu Najwyższego*, Leksykon tajemnic, Warszawa 2016.

2). Byłem również głównym pomysłodawcą oraz kierownikiem i badaczem w realizacji projektu pt. *Standard odpowiedzialności dyscyplinarnej w wybranych zawodach prawniczych*, Warszawa 2017, realizowanym jako projekt badawczy przez jeden rok, na bezpośrednie zlecenie Ministerstwa Sprawiedliwości RP w Instytucie Wymiaru Sprawiedliwości w Sekcji Prawa i Postępowania Karnego w Warszawie. Powołano w tym celu zespół badawczy w składzie dr Marcin Wielec (UKSW/IWS – kierownictwo, nadzór oraz badanie), mgr Roland Szymczykiewicz (UKSW – badacz), dr Wojciech Kwiatkowski (UKSW – badacz), Paulina Sawa (UKSW – badacz), Paweł Ostaszewski (IWS – badacz), Justyna Włodarczyk-Madejska (IWS – badacz). Projekt miał na celu przeanalizowanie obecnego stanu prawnego pod względem efektywności i mankamentów regulacji dyscyplinarnych w wybranych zawodach prawniczych, a także rozważanie możliwości ujednolicenia tych regulacji. Przedmiotem badania były również kwestie komparatystyczne i analizy empiryczno-statystyczne w prowadzonych sprawach dyscyplinarnych w wybranych zawodach prawniczych. Efektem przeprowadzonych badań jest raport naukowo-analityczny dla Ministerstwa Sprawiedliwości RP, (około 500 stron maszynopisu), którego planowane jest wydanie w wersji książkowej w 2018 r. (obecnie prace edytorskie i korektorskie w toku).

3) Obecnie w ramach pracy badawczej w Instytucie Wymiaru Sprawiedliwości jestem kierownikiem i badaczem w projekcie badawczym realizowanym w ramach programu „Polityka Sprawiedliwości 2018” Ministerstwa Sprawiedliwości RP wraz z Uniwersytetem

Mikołaja Kopernika w Toruniu, pt. *Uprawnienia pokrzywdzonego w postępowaniu karnym*. Realizacja projektu (przewidzianego na jeden rok) rozpoczęła się w styczniu 2018r.

4) Z racji wykonywanej pracy w Instytucie Wymiaru Sprawiedliwości kierowałem i nadzorowałem również inne projekty badawcze prowadzone w ramach Sekcji Prawa i Postępowania Karnego IWS.

Dla przykładu są to następujące projekty badawcze m.in.:

- *Zasady i tryb nakładania grzywny w drodze mandatu karnego w wybranych państwach europejskich – analiza prawno-porównawcza*”, Warszawa 2017, (główny wykonawca – Ewa Płocha). Przedmiotem badania w tym projekcie był analiza porządków prawnych wybranych państw europejskich w zakresie zasad i trybu nakładania grzywny w drodze mandatu karnego. Zagadnienia te szczegółowo omówiono na przykładzie takich państw, jak Finlandia i Szwecja.

- *Koncepcja zmiany warunków odpowiedzialności karnoskarbowej za niewpłacanie podatku w terminie (art. 57 § 1 KKS)*, (główny wykonawcy – Edward Struczyk, Monika Markowska). Przedmiotem tego badania było funkcjonowanie art. 57 § 1 KKS. Badanie objęło analizę dogmatyczną i empiryczną (badanie akt sądowych poszczególnych spraw związanych z przepisem art. 57 § 1 KKS).

- § 4 pkt. 8 rozporządzenia – wygłoszenie referatów na międzynarodowych lub krajowych konferencjach tematycznych.

1. I Krajowe Seminarium Problemowe pt. *Problemy bezpieczeństwa zbiorów – zagrożenia i metody zabezpieczeń*, Archiwum Polskiej Akademii Nauk i Polskie Towarzystwo Archiwalne, Pałac Staszica Warszawa, 28 kwietnia 2008r.
Referat: *Prawno-karna ochrona zbiorów archiwalnych*.
2. Konferencja *Porwania dla okupu*, Wydział Prawa i Administracji UKSW, Warszawa, 21 marca 2009r.
Referat: *Prawno międzynarodowe konotacje porwań dla okupu*.
3. Konferencji *Porwania dla okupu a prawo międzynarodowe*, Uniwersytet Warszawski, Pałac Tyszkiewiczów-Potockich Warszawa, 5 maja 2009r.
Referat: *Sprawcy porwań dla okupu*.
4. Ogólnopolska Konferencja Naukowa *Ile warte jest twoje życie – prawne i kryminologiczne aspekty porwań dla okupu*, Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego, Olsztyn, 24–25 lutego 2010r.
Referat: *Porwania dla okupu w kontekście motywacji i celu działania porywaczy*.
5. Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt. *Rodzic drugiej kategorii – prawa ojca*, Wydział Prawa i Administracji UKSW, Warszawa, 13 września 2012r.
Referat: *Pozycja prawna rodzica w procesie karnym – studium przypadku*.
6. Międzynarodowa Konferencja Prawa Procesowego, pt. *Problemy z sądową ochroną praw człowieka*, Wydział Prawa i Administracji UWM, Olsztyn, 7–8 maja 2012.
Referat: *Arogancja sądów a realizacja praw procesowych przez strony postępowania karnego*.

7. Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt. *Służby specjalne – umocowanie prawne i działalność faktyczna*, Wydział Prawa i Administracji UKSW, Warszawa, 6 kwietnia 2012r.
Referat: *Demokratyczne mechanizmy w państwie a działanie służb specjalnych*.
8. Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt. *Reakcja Policji oraz innych uprawnionych do tego podmiotów na wykroczenia*, Wyższa Szkoła Policji w Szczytnie, 26–27 listopada 2013 r.
Referat: *Konieczność zagwarantowania uprawnień obrońcy na etapie prowadzenia czynności wyjaśniających w sprawach o wykroczenia*.
9. Ogólnopolska Konferencja pt. *Modele postępowania dyscyplinarnego w świetle zasad rzetelnego procesu*, Wydział Prawa i Administracji Uniwersytet w Białymstoku, Białystok, 17 marca 2014r.
Referat: *Koincydencja postępowania karnego i dyscyplinarnego w kontekście przepisów ustawy o szkolnictwie wyższym*.
10. Ogólnopolska Konferencja pt. *Reakcja na wykroczenia – materialno-prawna i procesowa problematyka wykroczeń*, Wyższa Szkoła Policji w Szczytnie, Szczytno, 12–13 maja 2014r.
Referat: *Stopień relacji pomiędzy odpowiedzialnością dyscyplinarną a odpowiedzialnością wykroczeniową*.
11. Międzynarodowa Konferencja Naukowa pt. *Silence of justice*, Paris Academic of Geopolitic w Paryżu oraz Komitet „Sprawiedliwość dla Inary” z siedzibą w Wiedniu, Paryż – Uniwersytet Sorbona, 25–27 listopada 2014r.
Referat: *Beetwen justice and interests in criminal procedings*.
12. XVIII Dni Edukacji Prawniczej na WPiA UKSW 17 listopada 2014r.
Referat: pt. *Tajemnica spowiedzi w postępowaniu karnym*.
13. Ogólnopolska Konferencja pt. *Fraud & Crime Conference*, Studenckie Koło Naukowe Biznesu, Studenckie Koło Naukowe Spraw Zagranicznych – Katedra Integracji Europejskiej im. J. Monneta Szkoły Głównej Handlowej, Warszawa, 3 listopada 2014r.
Referat: *Korzyści i mankamenty instytucji świadka koronnego*.
14. 11 Międzynarodowa Konferencja pt. *Pomoc dzieciom-ofiarom przestępstw*, Fundacja Dzieci Niczyje, Warszawa, 20 października 2014r.
Referat: *Adwokat jako kurator procesowy reprezentujący dziecko w procesie karnym*.
15. Międzynarodowa Konferencja pt. *Regionalny i uniwersalny wymiar ochrony praw człowieka*, Klub Integracji Europejskiej w Warszawie, Akademia Obrony Narodowej, Międzynarodowy Komitet „Sprawiedliwość dla Inary” z siedzibą w Wiedniu, Warszawa, 10–11 czerwca 2014r.
Referat: *Sprawiedliwy proces karny*.
16. Cykl wykładów pt. *Zawody prawnicze*, Wydział Prawa i Administracji UKSW, Warszawa 18 grudnia 2013r.
Referat: *Zawód adwokata w postępowaniu karnym, cywilnym administracyjnym – droga do zawodu*.
17. Ogólnopolska Konferencja naukowa pt. *Administracja kontroli ruchu drogowego*, Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Opolskiego, Stowarzyszenie „Prawo na drodze”, Opole, 15 stycznia 2015r.
Referat: *Konglomerat uprawnień organów administracji publicznej związanych z realizacją kontroli ruchu drogowego*.

18. Ogólnopolska Konferencja pt. *Wolność sumienia i religii osób pozbawionych wolności. Aspekty prawne i praktyczne*, Centralny Zarząd Służby Więziennej, Polskie Towarzystwo Prawa Wyznaniowego, Popowo, 2-4 marca 2015r.
Referat: *Spowiedź osób tymczasowo aresztowanych jako wyraz realizacji zasady wolności sumienia i religii versus unormowania KPK i KKW.*
19. Konferencja dla młodych prawników pt. *Trust me – you will be a lawyer*, Wydział Prawa i Administracji UKSW, Warszawa 27 października 2015r.
Referat *Praktyczne aspekty zawodów prawniczych.*
20. Ogólnopolska Konferencja Prawników Służb Specjalnych – Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Magdalena 3-4 września 2015r.
Referat: *Zmiany w kodeksie postępowania karnego – analiza i ocena.*
21. Panel analityczny z Wiceministrem Sprawiedliwości RP, Marcinem Warchołem, pt. *Aktualne kierunki zmian w prawie karnym*, Wydział Prawa i Administracji UKSW, Warszawa, 15 marca 2016r.
22. Ogólnopolska Konferencja naukowa poświęcona pamięci prof. Ludwika Jastrzębskiego pt. *Swoistość konstrukcji rozwiązań prawnych a jednolitość funkcji prawa*, Warszawskie Seminarium Aksjologii Administracji, Wydział Prawa i Administracji UKSW, Warszawa, 27 czerwca 2016 r.
Referat: *Analiza wartości w postępowaniu karnym.*
23. Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt. *Prawa i obowiązki członków rodziny – teoria i praktyka*, Wydział Prawa i Administracji Uniwersytet Opolski Opole, 11 maja 2017r.
Referat: *Powiązania proceduralno-karne spraw rozwodowych.*

B). § 5 rozporządzenia – dorobek dydaktyczny i popularyzatorski oraz współpraca międzynarodowa – informacja o osiągnięciach dydaktycznych i działalności popularyzującej naukę.

- § 5 pkt. 1 rozporządzenia - uczestnictwo w programach europejskich i innych programach międzynarodowych lub krajowych.

- uczestnik i koordynator ds. Sekcji Prawa Karnego w ramach programu europejskiego realizowanego na WPiA UKSW pt. *Poprawa jakości kształcenia studentów prawa poprzez wprowadzenie elementu praktycznego* finansowanego ze środków funduszy norweskich i funduszy EOG, pochodzących z Islandii, Liechtensteinu i Norwegii oraz środków krajowych, Warszawa 2014r.

- § 5 pkt 2 rozporządzenia – udział w międzynarodowych lub krajowych konferencjach naukowych lub udział w komitetach organizacyjnych tych konferencji:

1. Konferencja Specjalistyczna pt. *Lobbing w procesie legislacji* zorganizowana przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Ośrodek Studiów Wschodnich, Europol oraz WPiA UKSW, Ośrodek Szkolenia Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Emów 3–5 listopada 2014r.

2. Udział w międzynarodowej konferencji zorganizowanej przez National Academy of the Public Prosecutor's Office of Ukraine pt. *Civil service in Ukraine: ways of reforming*, Kijów – Ukraina, 7 kwietnia 2017r.

- § 5 pkt 3 rozporządzenia – otrzymane nagrody i wyróżnienia:

1. Nagroda Rektora Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie za wybitne osiągnięcia w pracy na rzecz Uniwersytetu, 28 listopada 2011r.
2. Nagroda Rektora Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie za dotychczasowe zaangażowanie na rzecz rozwoju Wydziału Prawa i Administracji oraz całego Uniwersytetu, 6 listopada 2015r.
3. Tytuł najlepszego wykładowcy na Wydziale Prawa i Administracji w ogólnouczelnianym konkursie studentów UKSW pt. *Belfer roku 2017*.

- § 5 pkt 6 rozporządzenia – udział w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism:

- Członek Rady Programowo-Naukowej Kwartalnika „Probacja” przy Ministerstwie Sprawiedliwości RP.
- Członek Rady Programowej pisma „Młody Jurysta” WPiA UKSW.

- § 5 pkt 8 rozporządzenia – osiągnięcia dydaktyczne i w zakresie popularyzacji nauki:

1) Praca dydaktyczna

- Jako etatowy pracownik wydziałów prawa i administracji (Uczelnia Łazarskiego w Warszawie, Wyższa Szkoła Zarządzania i Prawa w Warszawie – obecnie Uczelnia Techniczno-Handlowa im. Heleny Chodkowskiej w Warszawie, Wyższa Szkoła Menedżerska w Warszawie, Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie) przez kilka lat od uzyskania stopnia doktora nauk prawnych prowadziłem wykłady głównie przynależne Katedrze Postępowania Karnego. Były to wykłady z przedmiotów podstawowych na wydziałach prawa i administracji (postępowanie karne, organy ochrony prawnej, prawo karne skarbowe), ćwiczenia (postępowanie karne), wykłady monograficzne (prawo karne wykonawcze, prawo i postępowanie dyscyplinarne, postępowanie karne ze stosunków międzynarodowych, zakazy dowodowe w postępowaniu karnym).

- Prowadziłem na tych wydziałach również seminaria dyplomowe (magisterskie i licencjackie), dzięki którym zostało wypromowanych ponad 300 studentów (Prace napisane pod moim kierunkiem). Ponadto byłem recenzentem wielu prac dyplomowych (magisterskich i licencjackich) powstałych w Katedrze Postępowania Karnego oraz Katedrze Prawa Karnego WPiA UKSW (około 200 recenzji).

- Prowadziłem również wykłady na studiach podyplomowych WPiA UKSW „Business Law”, gdzie wykładałem „Przestępstwa związane z prowadzeniem działalności gospodarczej” – maj 2014r.

- Prowadziłem także kursy specjalizacyjne dotyczące prawa i postępowania dyscyplinarnego dla Doradców Podatkowych (Krajowa Izba Doradców Podatkowych w Warszawie – maj 2012r.) oraz prawa i postępowania w sprawach o wykroczenia (Główny Inspektorat Transportu Drogowego – luty 2013r.), prawa i postępowania dyscyplinarnego dla rzeczników dyscyplinarnych i członków komisji dyscyplinarnych uczelni wyższych (m.in. Wojskowa Akademia Techniczna – luty 2017r., Politechnika Częstochowska – marzec 2017r.).

2) Pełnione funkcje

W ramach pracy na wydziałach prawa i administracji pełniłem wiele funkcji, wśród których warto odnotować następujące odpowiedzialne funkcje:

- Pełnomocnik Dziekana WPiA na Uczelni Łazarskiego (dawniej Wyższa Szkoła Handlu i Prawa im. R. Łazarskiego w Warszawie).

- Prodziekan WPiA ds. Studenckich w Wyższej Szkole Zarządzania i Prawa (obecnie Uczelnia Techniczno – Handlowa im. Heleny Chodkowskiej w Warszawie).

- Delegat JM. Rektora UKSW jako osoba reprezentująca środowisko naukowe – członek Ogólnopolskiej Komisji ds. Egzaminów na Licencję Detektywistyczną przy Ministerstwie Spraw Wewnętrznych (dwie kadencje).

- Przewodniczący Komisji ds. Formułowania zagadnień egzaminacyjnych na egzamin licencjacki na WPiA UKSW.

- Członek Komisji Wydziału Prawa i Administracji UKSW przy Egzaminach Licencjackich na kierunku administracja I stopień.

- Członkostwo jako sekretarz w Komisji do spraw oceny naukowej pracowników WPiA UKSW.

- Członek Jury w XVII Ogólnopolskim Konkursie Krasomówczym Studentów Wydziałów Prawa im. Joanny Agackiej-Indeckiej, 27 kwietnia 2013r., Warszawa.

- Członek Jury Debaty Oksfordzkiej „Świadek Koronny – nowy instrument walki z przestępczością czy zbędna regulacja” – Warszawa 14 stycznia 2011r., ELSA Uniwersytet Warszawski, Wydział Prawa i Administracji.

- Rzecznik Dyscyplinarny ds. Studentów UKSW (nieprzerwanie przez trzy kadencje)

- Sekretarz Katedry Postępowania Karnego WPiA UKSW (od 2008 r. do obecnie).
- Przedstawiciel Młodszych Pracowników Naukowych do Rady Wydziału Prawa i Administracji UKSW (dwie kadencje od 2012r. do obecnie).
- Recenzent w Ogólnopolskim konkursie na najlepszą pracę magisterską z zakresu ekonomicznych i socjologicznych aspektów funkcjonowania przestrzeni sprawiedliwości organizowany przez Ministra Sprawiedliwości RP, Ministerstwo Sprawiedliwości - listopad 2016r.
- Członek Rady Naukowej Instytutu Ekspertyz Sądowych im. Prof. dr J. Sehna w Krakowie (od czerwca 2017r., do obecnie).
- P.O. Kierownika Katedry Postępowania Karnego WPiA UKSW (od września 2016 do obecnie).

- § 5 pkt 9 rozporządzenia – opieka naukowa nad studentami i lekarzami w toku specjalizacji.

1) Koła Naukowe

- od 2004r. jestem opiekunem naukowym „Koła Naukowego Prawa Karnego Procesowego” (wcześniejsza nazwa „Koło Naukowe Procesualistów”) działającego na Wydziale Prawa i Administracji UKSW.
- od 2012r. jestem nadzorującym konsultantem w Sekcji Prawa Karnego w Uniwersyteckiej Studenckiej Poradni Prawna WPiA UKSW.

2) Opieka indywidualna nad studentami lub grupami studentów

Przygotowywałem z powodzeniem indywidualnych studentów lub zespoły studentów do szeregu ogólnopolskich studenckich konkursów naukowych m.in.:

- student WPiA pan Kornel Kowalski otrzymał wyróżnienie na *Ogólnopolskim Konkursie Wiedzy z Postępowania Karnego*, organizowanym co roku na Wydziale Prawa i Administracji na Uniwersytecie w Białymstoku, 23 maja 2013 r.

- pierwsze miejsce zajął pod moją opieką merytoryczną zespół studentów WPiA UKSW w *Ogólnopolskim konkursie na najlepszą symulację rozprawy karnej* organizowanym przez Studencką Poradnię Prawną, Koło Naukowe przy Wydziale Prawa, Administracji i Stosunków Międzynarodowych Krakowskiej Akademii im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego w Krakowie, 13 maja 2013 r.

- pierwsze miejsce zajęła pod moją opieką merytoryczną drużyna studentów z WPiA UKSW w Debacie Oksfordzkiej ze studentami WPiA UW na temat *Zakazy dowodowe w kontekście dążenia do poznania prawdy w postępowaniu karnym*, 11 kwietnia 2013 r.

- pierwsze miejsce zajęła pod moją opieką merytoryczną drużyna WPiA UKSW w Debacie Oksfordzkiej ze studentami UW na temat *Tymczasowe aresztowanie*, 6 maja 2014r.

- pierwsze miejsce zajął pod moją opieką merytoryczną zespół studentów WPiA UKSW na *Ogólnopolskim Konkursie Krasomówczym* na Wydziale Prawa, Administracji i Stosunków Międzynarodowych Krakowskiej Akademii im. Frycza Modrzewskiego w Krakowie, 22 maja 2014r.

- drugie miejsce zajęła pod moją opieką merytoryczną drużyna studentów WPiA działających w Studenckiej Poradni Prawnej WPiA UKSW w *Ogólnopolskim Konkursie Symulacji i Rozpraw Sądowych pt. Student prawa w Wydziale Cywilnym Sądu* organizowany przez Podkarpackie Centrum Edukacji Prawnej oraz przez Uniwersytecką Poradnię Prawną działającą przy WPIA Uniwersytetu Rzeszowskiego, 10 stycznia 2014r.

- jestem od 2016r. opiekunem w ramach Indywidualnego Toku Studiów studenta V roku Wydziału Prawa i Administracji UKSW pana Bartłomieja Oręziaka, który pod moją opieką dydaktyczno-naukową otrzymał „Stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za wybitne osiągnięcia na rok akademicki 2017/2018”.

§ 5 pkt 12 rozporządzenia – wykonanie ekspertyz lub innych opracowań na zamówienie organów władzy publicznej, samorządu terytorialnego, podmiotów realizujących zadania publiczne lub przedsiębiorców.

Jestem autorem następujących opracowań eksperckich:

1. *Opinia prawna w przedmiocie jawności postępowania dyscyplinarnego unormowanego w Ustawie z dnia 20 czerwca 1985r., o Prokuraturze oraz w Ustawie z dnia 27 lipca 2001r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych*, Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, Warszawa, 12 marca 2009r.

2. *Opinia prawna w odniesieniu do kwestii stwierdzenia możliwości prawnego wykluczenia z prac w sejmowej komisji śledczej niektórych jej członków motywując to faktem uprzedniego wykonywania przez nich funkcji resortowych (m.in. Sekretarza Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości oraz Ministra – Członka Rady Ministrów – Koordynatora Służb Specjalnych) na podstawie przepisów Ustawy o sejmowej komisji śledczej z dnia 21 stycznia 1999 r. (Dz. U. Nr 35, Poz. 321 z późn. zm.),* Warszawa, dnia 27 listopada 2009r.

- Sejm Rzeczypospolitej Polskiej.

3. *Opinia prawna w przedmiocie analizy projektu ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz niektórych innych ustaw (druk nr 1698) oraz co do poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz zmianie niektórych innych ustaw (druk 1789), Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, Warszawa, 20 lutego 2010r.*
4. *Opinia prawna w odniesieniu do kwestii stwierdzenia możliwości zawierania tzw. kontraktów menedżerskich w Spółkach Skarbu Państwa, Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, Warszawa, 3 marca 2010r.*
5. *Projekt ekspercki autopoprawki do projektu Ustawy o formach opieki nad dziećmi w wieku do lat 5, Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, Warszawa, 23 kwietnia 2010r.*
6. *Projekt ekspercki poprawki do projektu Ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych oraz niektórych innych ustaw, Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, Warszawa, 11 maja 2011r.*
7. *Projekt ekspercki poprawki do projektu Ustawy z dnia 5 stycznia 2011r., o zmianie ustawy Kodeks Wyborczy, Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, Warszawa, 21 lutego 2011r.*
8. *Opinia prawna w sprawie określenia zakresu odpowiedzialności Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia przed organami władzy Ustawodawczej, Sejm Rzeczypospolitej Polskiej Warszawa, 26 października 2010r.*
9. *Opinia prawna w sprawie interpretacji przepisu art. 25a ustawy o samorządzie gminnym ze wskazaniem, czy w przypadku kandydowania radnego na stanowisko przewodniczącego rady dzielnicy udział jego w głosowaniu nad uchwałą dotyczącą jego wyboru stanowi naruszenie wskazanego przepisu ustawy o samorządzie gminnym, Sejm Rzeczypospolitej Polskiej Warszawa, 10 grudnia 2010r.*
10. *Opinia prawna w sprawie możliwości powołania Rady Bezpieczeństwa Narodowego przez osobę wykonującą obowiązki Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, Warszawa, 14 maja 2010r.*
11. *Opinia prawna w sprawie propozycji ustawodawczych odnośnie do stosowania ulaskawienia w procedurze karnej, Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, Warszawa, dnia 15 marca 2011r.*
12. *Opinia prawna w sprawie interpretacji przepisu § 46 ust. 1 Statutu Wrocławia, w kontekście skutków prawnych przyjętej formuły głosowania nad uchwałami, wnioskami merytorycznymi, postanowieniami i apelami Rady Miasta Wrocławia, Sejm Rzeczypospolitej Polskiej Warszawa, 23 maja 2011r.*

13. *Opinia prawna w sprawie określenia zakresu „odpowiedniego” stosowania przepisów kodeksu postępowania karnego w postępowaniach dyscyplinarnych prowadzonych wobec członków korporacji doradców podatkowych w Polsce*, Krajowa Izba Doradców Podatkowych z siedzibą w Warszawie, Warszawa, 27 lipca 2012r.

14. *Współudział jako ekspert w projektowaniu Ustawy z dnia 2014 r. o zapobieganiu nieuczciwym praktykom rynkowym stosowanym wobec dostawców produktów spożywczych i rolnych przez przedsiębiorców zajmujących się obrotem tymi produktami*, Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, Warszawa, 22 sierpnia 2014r

15. *Opinia prawna w sprawie możliwości ponoszenia przez sędziów odpowiedzialności za wykroczenie drogowe – 2015r.*, Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, Warszawa, 22 czerwca 2015r.

- § 5 pkt 13 rozporządzenia – udział w zespołach eksperckich i konkursowych;

- od 2016r. do obecnie, Współprzewodniczący/Ekspert w Komisji Regulacyjnej do Spraw Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego przy Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji RP.

- od 2015r. do obecnie, Mąż Zaufania w Komisji Antymobbingowej pracowników UKSW.

- § 5 pkt. 14 rozporządzenia - recenzowanie projektów międzynarodowych lub krajowych oraz publikacji w czasopismach międzynarodowych i krajowych.

Recenzowałem artykuły naukowe w następujących czasopismach:

- a) Przegląd Prawa Wyznaniowego,
- b) Młody Jurysta,
- c) Roczniki Nauk Prawnych KUL,
- d) Kwartalnik Bellona,
- e) Prawo w Działaniu.